

en indberetning til Københavns Fondsbørs. Spørgsmålet om hvorvidt der på baggrund af rapporten skal indberettes til Københavns Fondsbørs skal følge de gældende regler om indberetning til Københavns Fondsbørs.

Til nr. 5.

Med forslaget åbnes der mulighed for, at der også kan foretages opsparring i pensionsøjemed i de udenlandske kreditinstitutter, der i medfør af § 6 a udøver virksomhed her i landet.

Pensionsordninger som kapitalpension, rateopsparring og selvpension er blandt de ordninger, som Indskydergarantifonden dækker fuldt ud i tilfælde af et pengeinstituts konkurs.

For at sikre, at denne dækning også vil skulle ske for konti i udenlandske filialer, er det præciseret i stk. 2, at pensionerne skal være fuldt dækket enten af Indskydergarantifonden eller af en tilsvarende ordning i filialens hjemland.

Såfremt filialens hjemlands garantiordning ikke yder fuld dækning for disse pensionsopsparinger, har filialen mulighed for at tilslutte sig den danske indskydergarantiordning som supplement til hjemlandets indskydergarantiordning og kan derved sikre indskyderne fuld dækning af pensionsopsparingen.

Til nr. 6.

Det foreslås, at kravet til Finanstilsynet om at indgive konkursbegæring mod pengeinstituttet, som er blevet insolvent, ændres til, at Finanstilsynet kan indgive konkursbegæring. Baggrunden for forslaget er bl.a. et ønske om at give Finanstilsynet mere tid til at forhandle med institutter, om muligheden for at overtage instituttet i betalingsstandsning. Ved forslaget gives Finanstilsynet mulighed for i den konkrete sag at vurdere, om det bedste forhandlingsresultat eller forhandlingsvilkår kan opnås, uden at pengeinstituttet erklæres konkurs. Det vil fortsat være hovedreglen, at Finanstilsynet skal indgive konkursbegæring. Men der vil være situationer, hvor det kan være hensigtsmæssigt at give en vis tidsfrist for at undersøge muligheden for rekonstruktion.

Bestemmelsen påvirker ikke solvenskravet til pengeinstitutterne. Et pengeinstitut skal derfor stadig have 8% i solvens for at kunne drive pengeinstitutvirksomhed. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om udvidelse af fristen i indskydergarantifondloven fra 3 til 7 dage (forslagets § 8).

Til nr. 7.

Tavshedspligtsbestemmelsen i bank- og sparekasseloven er direktivbestemt. Lovbestemmelsen gennemfører artikel 16 i 2. banksamordningsdirektiv. På denne baggrund har erhvervsministeren rettet henvendelse til Europakommissionen i sagen. Efter Kommissionens opfattelse udelukker direktivet ikke, at Finanstilsynet i øget omfang kan videregive oplysninger til Folketingets stående udvalg om nødlidende institutter, der er trådt i betalingsstandsning eller er under konkurs.

Tavshedspligten har det dobbelte formål at beskytte pengeinstitutterne og deres kunder mod udlevering af fortrolige oplysninger og samtidig give Finanstilsynet mulighed for effektivt at udøve den lovlige tilsynsvirksomhed.

Hensynet bag tavshedspligtsbestemmelsen går især på institutter i «levende live». Hvis et institut er under betalingsstandsning eller konkurs, er der ikke længere det samme fortrolighedshensyn vedrørende oplysninger, der vedrører selve instituttet. Det er endvidere en forudsætning for videregivelse af oplysninger, at det er besluttet, at staten yder en garanti eller stiller midler til rådighed for en afvikling af det nødlidende institut.

Afvikling, uden at offentlige midler er involveret, bør ikke kunne bevirke, at fortrolige oplysninger om disse private virksomheder kan videregives til Folketinget. Det gælder heller ikke inden for andre brancher med private virksomheder. En lempelse bør imidlertid ikke berøre tavshedspligten i forhold til de oplysninger, instituttet er i besiddelse af om kundernes økonomiske forhold m.v. En kunde i et pengeinstitut bør altid være sikret fuld fortrolighed.

Balancen mellem hensynet bag tavshedspligten og det politiske behov for at kende sagens rette sammenhæng til brug for den parlamentariske kontrol med forvaltningen tilgodeses ved, at Folketingets stående udvalg gives adgang til fortrolige oplysninger i tilfælde, hvor et nødlidende institut ikke længe er i drift, fordi det er under betalingsstandsning eller konkurs, og afviklingen sker med bidrag af statsmidler. Videregivelse af oplysninger i de nævnte situationer tjener en egentlig samfundsmæssig interesse.

Forslagets bestemmelse i § 50b, stk. 2, nr. 10, er udformet således, at Folketingets stående udvalg kan få fortrolige oplysninger om nødlidende pengeinstitutter under betalingsstandsning eller konkurs, når staten yder garanti eller stiller midler til rådighed for afviklingen.